Lieta Nr.C69261719

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ventspilī, 2019.gada 14.augustā

Kurzemes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Fišere,
ar sekretāri Dž.Ozjaikinu,
piedaloties prasītājai /pers. A/, atbildētājam /pers. B/,,
izskatot atklātā tiesas sēdē Ventspilī, Zvana ielā 9, civillietu Nr. C69261719 /pers. A/ (personas kods /personas kods/) prasībā pret /pers. B/ (personas kods /personas kods/) par lietošanas tiesību izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamās mājas,

k o n s t a t ē j a

2019.gada 20.maijā Kurzemes rajona tiesā saņemts /pers. A/ (tekstā - prasītāja) prasības pieteikums pret /pers. B/ (tekstā - atbildētājs) par lietošanas tiesību izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamās mājas, kurā norādīts, ka prasītājai pieder nekustamais īpašums /adrese A/, kas sastāv no dzīvojamās mājas un zemes gabala 1229 m^2 platībā, kas ir viņas atsevišķais īpašums.

Īpašuma tiesības uz minēto nekustamo īpašumu nostiprinātas Liepājas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Grobiņas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs/ un nodalījumā Nr./numurs/.

Atbildētājs ir prasītājas šķirtais vīrs, ar kuru viņa bija laulībā no 1993.gada 6.novembra līdz 2013.gada 27.martam, kad Liepājas tiesā tikusi šķirta viņu laulība.

Minētajā nekustamajā īpašumā puses iemitinājušies 1995.gada februārī.

Pēc laulības šķiršanas atbildētājs turpināja dzīvot strīdus nekustamajā īpašumā, viņš sistemātiski lietoja alkoholiskos dzērienus, būdams alkohola reibumā ir agresīvs, tādējādi pakļaujot briesmām kā prasītāju, tā arī nepilngadīgo bērnu, tāpēc prasītāja ar dēlu /pers. C/ bija spiesta sev piederošo nekustamo īpašumu atstāt un nopirkt dzīvokli Liepājā.

Prasītāja vairākkārt prasījusi atbildētāju atbrīvot viņai piederošo īpašumu, bet viņas prasības atstātas bez ievērības.

2019.gada 20.martā Kurzemes rajona tiesa ir pieņēmusi lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, jo atbildētājs ir emocionāli vardarbīgs pret prasītāju, prasītāja ilgstoši tiek morāli ietekmēta, saņem no atbildētāja īsziņas ar draudiem.

Minēto faktu dēļ prasītāja nevar uzturēties sev piederošajā nekustamajā īpašumā.

Ar atbildētāju nav bijis noslēgts nekāds tiesisks darījums par dzīvojamās mājas ilgterminā lietošanu, t.sk. īres līgums. Atbildētājs ar savu rīcību ir aizskaris īpašnieka likumīgās tiesības.

Ņemot vērā minēto, iztrūkst jebkāda tiesiska pamata atbildētājam aizņemt un lietot prasītājai piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/ un ir pamats viņu no tā izlikt bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas.

Pamatojoties uz sacīto **prasītāja lūdz tiesu** izbeigt atbildētājam lietošanas tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/ un izlikt viņu no minētā īpašuma ar visām viņam piederošām mantām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

2019.gada 19.jūnijā tiesā saņemts **atbildētāja** /pers. B/ **paskaidrojums** (lietas 17.lapa), kurā norādīts, ka attiecībā uz lietošanas tiesību izbeigšanu viņš prasībai piekrīt, bet nepiekrīt prasībai par izlikšanu no dzīvojamās mājas bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Tiesas sēdē prasītāja prasību uzturēja pilnā apmērā uz pieteikumā minētajiem pamatiem un paskaidroja, ka ar atbildētāju nekāds līgums par mājas lietošanu nav noslēgts, viņš to arī nekad nav piedāvājis. Īres maksu atbildētājs nemaksā un nav arī piedāvājis maksāt. Visus nodokļus par īpašumu arī maksā viņa pati. Atbildētāja vardarbīgā uzvedība ir par pamatu tam, ka atrasties vienā mājā kopā ar viņu nav iespējams. Lūdz prasību apmierināt pilnā apmērā.

Tiesas sēdē atbildētājs prasību atzina daļēji uz rakstveida paskaidrojumā minētajiem pamatiem un paskaidroja, ka strīdus īpašumā dzīvo jau 24 gadus. Viņam Grobiņā ir darbs, ģimenes ārsts, visa dzīve noris tur. Norāda, ka viņam nav kur iet dzīvot. Uzskata, ka prasītājai būtu jānodrošina viņam cita dzīvesvieta, bet pamatot kāpēc, nevar. Atzīst, ka prasītāja no mājas Grobiņā aizgājusi un nopirkusi sev dzīvokli Liepājā. Atzīst, ka nekad īres maksu nav maksājis un līdz tiesas dienai arī nav piedāvājis to darīt. Īres līgums nav bijis noslēgts un viņš arī nekad nav piedāvājis to noslēgt.

Pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies prasītājas un atbildētāja paskaidrojumus, kā arī izvērtējusi lietas būtību kopumā, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota, pierādīta un apmierināma šādu apsvērumu dēļ.

Kā redzams no lietā esošajām zemesgrāmatu apliecībām, tad prasītājai pieder nekustamais īpašums /adrese A/, kas sastāv no dzīvojamās mājas un zemes gabala 1229 m^2 platībā.

No lietas materiāliem ir redzams, ka ar 2013.gada 27.marta Liepājas tiesas spriedumu (lietas 11.lapa) šķirta laulība starp /pers. A/ un /pers. B/, kas noslēgta 1993.gada 6.novembrī Liepājas Sv. Annas ev. - lut. baznīcā, par ko laulību reģistrācijas grāmatā 1993.gada 6.novembrī izdarīts ieraksts Nr.8. Spriedums stājies spēkā 2013.gada 17.aprīlī.

Lietā iesniegts Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 20.marta lēmums Nr.3-12/0077/19 (lietas 9.-10.lapa), no kura redzams, ka Kurzemes rajona tiesā 2019.gada 27.februārī saņemts /pers. A/ pieteikums pret /pers. B/ par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Kā pamatojums pagaidu aizsardzības līdzekļu piemērošanai norādīts, ka atbildētājam un prasītājai ir kopīgi bērni, no kuriem viens ir nepilngadīgs, atbildētājs ir bijušais vīrs. Atbildētājs draud pieteicējai ar fizisku izrēķināšanos, nepārtraukti sūta īsziņas, izseko, mēģina sazināties ar bērnu starpniecību. No minētā lēmuma redzams, ka tiesai nav bijis pamata apšaubīt pieteikumā minētos faktus par /pers. B/ emocionālo vardarbību pret prasītāju sūtot īsziņas. Tādējādi pieteikumā minētie fakti par

emocionālo vardarbību ir ticami un netiek konstatēti šķēršļi lēmuma par pagaidu aizsardzību no vardarbības pieņemšanai. Ņemot vērā minēto nolemts daļēji apmierināt /pers. A/ pieteikumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.

Saskaņā ar Civillikuma 927.pantu īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t. i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību.

Civillikuma 1036. pantā noteikts, ka īpašums dod īpašniekam vienam pašam pilnīgas varas tiesību par lietu, ciktāl šī tiesība nav pakļauta sevišķi noteiktiem aprobežojumiem.

Savukārt Civillikuma 1038. un 1039, panti paredz, ka īpašnieks var viņam piederošo lietu valdīt, iegūt tās augļus, izlietot to pēc sava ieskata savas mantas pavairošanai un vispār to lietot visādā kārtā, kaut arī no tam rastos zaudējums citai personai un, ka īpašnieks var aizliegt visiem citiem ietekmēt viņa lietu, kā arī to lietot vai izmantot, kaut arī viņam pašam no tam nerastos nekāds zaudējums.

No iepriekš minētajām likuma normām izriet, ka vienīgi īpašniekam pieder tiesības viņam piederošo lietu (nekustamo īpašumu) faktiski valdīt, lietot un iegūt visus iespējamos labumus, kā arī iespēju tiesiski rīkoties ar lietu.

Lietā nav strīda par to, ka strīdus nekustamais īpašums pieder prasītājai un tas jau sākotnēji ir bijis prasītājas atsevišķa manta. Lietā nav strīda par to, ka pušu laulība šķirta jau 2013.gada 27.martā. Tāpat lietā nav strīda par to, ka atbildētājs dzīvo prasītājas nekustamajā īpašumā un ka viņam par tā lietošanu nav noslēgts ne īres līgums, ne kāds cits līgums, kas dotu tiesības likumīgi lietot prasītājas īpašumu. Lietā nav strīda arī par to, ka atbildētājs par prasītājas īpašuma izmantošanu nemaksā un līdz tiesas dienai pat nav piedāvājis maksāt un slēgt līgumu par īpašuma izmantošanas noteikumiem. Pie šādiem apstākļiem secināms, ka atbildētājam nav nekāda likumīga pamata prasītājas īpašumu izmantot.

Tiesa uzskata, ka pie lietā noskaidrotiem apstākļiem prasītājas prasība pret /pers. B/ ir pamatota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja samaksājusi valsts nodevu par prasības celšanu EUR 70,00 un par tiesas pavēstu un paziņojumu nosūtīšanu EUR 3,20, kopā EUR 73,20 (lietas 6.lapa).

Tiesa uzskata, ka tiesas izdevumi no atbildētāja piedzenami pilnā apmērā, jo samaksāto tiesas izdevumu apmērs atbilst gan šo izdevumu faktiskajam apmēram, gan likumā noteiktajām likmēm.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un vadoties no Civillikuma 927., 1036., 1038., 1039.pantiem, Civilprocesa likuma 97., 193. panta, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt pilnā apmērā un izbeigt lietošanas tiesības /pers. B/ (personas kods /personas kods/) uz nekustamo īpašumu /adrese A/.

Izlikt /pers. B/ (personas kods /personas kods/) no dzīvojamās mājas /adrese A/ ar visām viņam piederošām mantām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Piezīt no /pers. B/ (personas kods /personas kods/) par labu /pers. A/ (personas kods /personas kods/) samaksātos tiesas izdevumus EUR 73,20 (septiņdesmit trīs *euro* un 20 centi), pārskaitot uz /pers. A/ (personas kods /personas kods/) AS Swedbank norēķinu kontu Nr./konta numurs/.

Termiņš sprieduma labprātīgai izpildei noteikts 10 dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu 20 dienu laikā var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese I.Fišere